

Helatorstai

Evankeliumi, Mark. 16: 14 - 20

Jos me tarkasti ajatellen luemme Paavalin epistolaa hebrealaisille, niin me näemme siitä selkeästi, että koko jumalanpalvelusmeno Vanhassa Testamentissa oli jotakin, jonka piti kuvata meidän Vapahtajamme kärsimistä ja sitä lunastusmaksua, joka Hänen ajan täytyttyä piti maksaa kaiken maailman syntien edestä; ja samalla me näemme, että meillä tässä Uudessa Testamentissa on Jeesuksen persoonassa ja Hänen ansiossaan jotakin paljon korkeampaa ja täydellisempää kuin kaikki se, mitä juutalaisten uhrin saattoivat saada aikaan. Paavali osoittaa samassa epistolassa, että Jeesus Hänen persoonansa arvokkuuden suhteen oli paljoo suurempi kaikkia enkeleitä ja kaikkia Vanhan Testamentin profeettoja; että Hänen uhrinsa oli se ainoa, joka voi sovittaa maailman synnit, ja että Hän itse oli se täydellinen Ylimmäinen Pappi, korotettu äärettömästi yli kaikkien Vanhan Testamentin ylimmäisten pappien, ja joka oli tuonut Jumalan valtaistuimen eteen yhden ainoan uhrin, jolla kaikkien ihmisten syntivelka kerralla oli maksettu ja iankaikkinen lunastus täytetty; kun Hän täytetyn kärsimisensä jälkeen, Jumalan päätöksen mukaan ja omasta vapaasta tahdostaan, meni taivaaseen uhrinsa kanssa olemaan Jumalan kasvojen edessä. Siitä puhuu Paavali näin: ” **Sillä ei Kristus mennyt käsillä tehtyyn pyhään, joka totisen kuva on, vaan hän meni itse taivaaseen, että hän nyt Jumalan kasvojen edessä meidän tähtemme ilmestyi;**” Hebr. 9: 24. Me ymmärrämme tästä, että kun ylimmäinen pappi kerran vuodessa meni sisälle kaikkeinpyhimpään veren kanssa sovittamaan kansan syntejä, niin tämä kuvasi Jeesuksen kunniallista taivaaseenastumista, kun Hän oman verensä kanssa oli menevä taivaaseen ja hankkiva meille iankaikkisen lunastuksen; ja että Hän tällä kunniallisella sisällekäymisellään jumalallisen uhrinsa kanssa oli myös valmistanut kaikille syntisille avoimen tien kaikkeinpyhimpään. Paavali sanoo: ” **meillä, rakkaat veljet, on vapaus mennä pyhään, Jesuksen veren kautta.**” Hebr. 10: 19. Vanhan Testamentin ylimmäisen papin täytyi kerran vuodessa aina uudelleen toimittaa uhrinsa, koska se kaikesta jaloudestaan huolimatta oli kuitenkin puuttuvainen; mutta sitävastoin meillä on Jeesuksessa Ylimmäinen Pappi, joka ainoastaan kerran

meni sisälle kaikkeinpyhimpään ja sen kautta perusti sovinnon, joka on voimassa koko iankaikkisuudessa. Vanhan Testamentin ylimmäinen pappi toi esille uhrieläinten verta sovinnoksi, Vapahtaja Jeesus taas oman verensä. Vanhan Testamentin ylimmäinen pappi oli itse syntinen ihminen, jonka täytyi uhrata myös omien syntiensä edestä, mutta tässä oli puhdas ja viaton Jumalan Karitsa, ” **joka itsensä ilman kaiketta viatta iankaikkisen hengen kautta Jumalalle uhrannut on,**” Hebr. 9: 14. Vanhan Testamentin ylimmäinen pappi meni sisälle siihen pyhään, joka oli käsillä tehty ja oli ainoastaan esikuva todelliselle kaikkeinpyhimmälle; mutta Kristus meni sisälle itse taivaaseen olemaan Isän näkyvissä meidän edestämme.

Niin muodoin me näemme, kuinka Jeesuksen taivaaseenastumista on pidettävä meidän suurena sovintojuhlanamme, päivänä, jona meidän kallis Vapahtajamme kestämiensä kärsimysten jälkeen meni taivaaseen Jumalan valtaistuimen eteen iankaikkisesti kelpaavan uhrinsa kanssa toimittamaan meille iankaikkisen armon ja anteeksisaamisen. Silloin Hän otti valtaansa sen valtakunnan, jossa Hän nyt Välimiehenä Jumalan ja ihmisten välillä pitää huolta lunastettujensa ajallisesta ja iankaikkisesta menestyksestä. Silloin täytettiin Danielin näky, kun hän sanoo: ” **Minä näin tässä näyssä yöllä, ja katso, yksi tuli taivaan pilvissä niinkuin ihmisen poika; ja hän tuli hamaan vanha-ikäisen tykö, ja vietiin hänen eteensä. Ja hän antoi hänelle voiman, kunnian ja valtakunnan, että häntä kaikki kansat, sukukunnat ja kielet palveleman pitää; hänen valtansa on ijankaikkinen valta, joka ei huku, ja hänen valtakunnallansa ei ole loppua.**” Dan. 7: 13 - 14.

Nyt meillä kaikilla on osa tässä Jeesuksen taivaaseen astumisessa! Hän meni sisälle oman verensä kanssa, joka oli vuodatettu sovinnoksi koko maailman syntien edestä; Hän tahtoo mielellään antaa meidän kaikkien saada hyödytyksen ja siunauksen siitä. Sentähden me tahdomme tänä päivänä tutkistella:

Autuutemme Pääruhtinaan sisälleikäymistä kunniaansa lohdullisena ja ilahduttavana Hänen uskovaisille lapsillensa

Jeesus meni sisälle kunniaansa ja myös ihmisenä otti sen majesteetin, joka Hänellä itse Jumalana iankaikkisuudesta oli ollut, mutta jonka Hän rakkaudesta syntisiä kohtaan oli jättänyt silloin, kun Hän pukeutui meidän lihaamme ja vereemme.

Tämä Hänen jalo taivaaseenastumisensa kerrotaan kaikkinen yksityiskohtineen Apt. 1. luvussa. Apostolit myös todistavat siitä. Pietari sanoo, että **Jeesus Kristus on mennyt Jumalan oikealle kädelle taivaaseen, ja että enkelit ja vallat ja voimat ovat Hänen alamaisiaan.** 1. Piet. 3: 22. Paavali sanoo, että **Jumala herätti Kristuksen kuolleista ”ja pani istumaan**

oikialle kädellensä taivaissa, Kaiken hallituksen ja vallan ja väkevyuden ja herrauden päälle, ja kaiken sen päälle, joka nimittää taidetaan ei ainoastaan tässä maailmassa, mutta myös tulevaisessa, Ja on kaikki pannut hänen jalkainsa alle, ja on myös hänen pannut pääksi kaikkein päälle seurakunnalle,” Ef. 1: 20 - 22. Nyt Hän elää jumalallisessa kunniaassa ja ihanuudessa niin kuin Raamattu sanoo, ja on saanut ” nimen, joka kaikkia nimiä suurin on: Että Jeesuksen nimeen pitää kaikki polvet heittänsä kumartaman, jotka taivaassa ja maan päällä ja maan alla ovat, Ja kaikki kielet pitää tunnustaman, että Jeesus Kristus on Herra, Isän Jumalan kunniaksi.” Fil. 2: 9 - 11. Voi, voi niitä sokaistuja viheliäisiä ihmisiä, jotka eivät tässä elämässä nöyryytä itseään Luojaansa ja Vapahtajansa edessä! Se päivä tulee ja on lähellä, jona heidän pitää itkemän hulluuttansa, että he ovat hävenneet Vapahtajansa eivätkä ole tahtoneet kumartaa polviaan Hänen edessään, jota kaikki enkelit palvelevat. Voi heitä! kun heidän Hänen vihollisinaan täytyy maata Hänen jalkojensa astinlautana. Apt. 2: 35.

Mutta o! mikä ilo ja lohdutus kaikille Jeesuksen uskovaisille, kun he tänä päivänä näkevät Vapahtajan menevän sisälle kunniaansa ja katselevat sielunystäväänsä ja Ylkäänsä korotettuna jumalalliseen kunniaan. He näkevät Hänet nyt kaikkien kappaleiden Herrana, korotettuna äärettömästi yli kaiken maailman kunnian ja loiston: kuninkaitten Kuninkaana ja herrain Herrana. Vanhassa Testamentissa on tosin esimerkkejä ihmisistä, jotka on otettu elävänä maasta taivaaseen, mutta ei ketään ole asetettu Voiman oikealle kädelle, paitsi Jeesus yksinään. Enkelit ovat jaloja, mutta he ovat ainoastaan Hänen palvelijoitansa, ja Hän on Herra, jonka viittauksesta he ovat valmiina heti ilolla toimittamaan Hänen käskyjensä. Kun Jeesuksen rakkauden oikein voittama ihminen, köyhä syntinen maan päällä, katselee kaikkea tätä, o! mitä suloiista hän tuntee siinä. Hänet täytetään sulalla ilolla Jumalassa hänen Vapahtajassaan. Ah! onko tuo minun rakas veljeni? ajattelee sellainen köyhä tomu. Vaikka Hän ohjaa maailman ruoria ja hallitsee taivasta, niin Hän on kuitenkin meidän lempeä veljemme, Hänen lihansa ja verensä me vielä hyvin tunnistamme.

Runsaasti kyyneliä meidän silmistämme puristuu, kun me katselemme Jeesusta Hänen katkerassa kärsimisessään: jokainen haava Hänen pyhässä ruumiissansa, jokainen verenpisara todistaa Hänen iankaikkisesta rakkaudestansa ja myöskin muistuttaa meitä katkeralla kivulla synneistämme, jotka saattivat Kunnian Herran ristin päälle. Mutta ah! kuinka meidän sydämemme ihastuukaan ja tulee lohdutetuksi, kun me saamme armon katsella, että Hän kestämiensä kärsimysten jälkeen meni Voiton Herrana kuoleman, synnin ja kaiken helvetin voiman ylitse — sisälle kunniaansa ja elää nyt kaikessa iankaikkisuudessa meidän suloisena edesvastaajanamme Isän

tykönä ja **on oleva perusta iankaikkiseen autuuteen kaikille niille, jotka Hänen kauttansa tulevat Jumalan tykö.**

Vaikka nyt Jeesus on mennyt sisälle kunniaansa, niin kuitenkin vieläkin kaikki Hänen uskovaiset lapsensa päivien loppuun asti voivat löytää Hänet, nauttia Hänestä ja pitää kanssakäymistä Hänen kanssaan. Niin kauan kuin Hän suo meille armon saada säilyttää Hänen kärsivällisyytensä sanat, sanan Hänen rististään, kärsimisestään ja kuolemastaan sekä antaa meidän saada kuulla Hänen evankeliuminsa, suloisen sanoman Hänen sovinnostaan, rakkaudestaan syntisiä kohtaan ja Hänen halustansa ottaa armoon ja siunata heitä; niin kauan Hän myös antaa itsensä jokaisen halullisen ja armoa isoavaisen sydämen löytää. Jos vain olemme oikein halullisia voittamaan Jeesuksen ja tulemaan sellaisiksi, että meidät löydetään Hänessä olevina; jos se vain on meidän sydämemme korkein pyrkimys ja pääasia, että Hän sovintomuodossaan ja iankaikkisesti ihanassa ristinahmossaan loistaa joka päivä meidän silmissämme meidän sydämemme lohdutukseksi ja iloksi, meidän uskomme, rakkautemme ja toivomme vahvistukseksi; niin me todellakin tulemme havaitsemaan, kuinka Hän armoittaa meitä ja siunaa sanansa meidän sydämässämme niin, että me Hänen lampainaan käymme sisälle ja ulos ja löydämme laitumen. Jos se on meidän sydämemme toivotus, että me tulisimme todellisiksi jäseniksi Kristuksen ruumiissa ja elävinä oksina imisimme kaiken ravintonestemme Hänestä, joka on totinen viinipuu; jos meitä kaikkein enimmäin surettaa se, että me rakkaudessa ja kiitollisuudessa Häntä kohtaan olemme niin hitaita, emmekä niin paljon kuin pitäisi, tunne Hänen verensä ja kuolemansa voimaa synnin kuolettamiseksi meidän jäsenissämme: o! niin Hän on todella uudelleen siunaava meitä ja antava meidän oikein tuntuvasti havaita, että **Hän on meidän tykönämme joka päivä**, ja antava meidän maistaa, että **Hänen lihansa on totinen ruoka ja Hänen verensä totinen juoma.**

Jos me ajattelemme sitä onnea, mikä Jeesuksen opetuslapsilla oli, että he olivat persoonallisessa kanssakäymisessä Hänen kanssaan, ja toivotamme itsellemmekin sitä samaa sanoen: o Herra Jeesus! jospa minä aina näin saisin olla Sinun seurassasi ja kuulla elämän sanoja Sinun suustasi! jospa minä aina niin kuin lapsi saisin käydä Sinun perässäsi ja saisin antaa Sinun johdattaa ja varjella itseäni!, niin totta tahtoo Hän vieläkin Henkensä kautta antaa meille voimaa ja armoa siihen. Jumalan Henki todellakin Jeesuksen tähden kirkastaa Hänen rakkautensa meille niin, että meidän sydämemme lakkaamatta kaipaa Häntä ja pitäytyy Häneen; Hän muistuttaa meille kaikesta, mitä Jeesus on sanonut meidän hengellisen elämämme ylläpitämisestä; Hän lahjoittaa meille lapsen mielen ja Vapahtajan voittaman sydämen; niin että me saamme runsaasti kokea, että vaikka Jeesus on mennyt sisälle kunniaansa, niin me

kuitenkin voimme saada Hänet tykömme, missä ikinä me itkemme Hänen puoleensa.

Jeesuksen uskovaisilla on Hänen taivaaseenastumisestansa ja korotetusta tilastansa se lohdutus, että Hän astuu esiin heidän puolestansa, rukoilee heidän edestänsä ja toimii niin, että tulee kuulluksi se, mitä he Hänen nimeensä anovat Isältä. Hän osoittaa täydellisen sovintonsa olevan suoritettun heidän syntiensä edestä ja Jumalan vanhurskauden tyydyttämiseksi. Hän puhuu hyvää heidän puolestansa Isän tykönä, niin ettei heidän syntejensä luettaisi heille. Sentähden voivat Jeesuksen armoitetut lampaat, vaikka he tuntevat suuren voimattomuutensa ja kykenemättömyytensä, kuitenkin olla väkevät ja rohkeat Kristuksessa heidän Herrassansa ja todistaa Paavalin kanssa: ” **Kuka tahtoo Jumalan valittuin päälle kantaa? Jumala on, joka tekee vanhurskaaksi. Kuka on, joka tahtoo kadottaa? Kristus on kuollut. Ja, hän on myös herätetty ylös, on myös Jumalan oikialla kädellä, joka myös rukoilee meidän edestämme.**” Room. 8: 33 - 34. Jeesuksen kunnia on niin muodoin Hänen uskovaisten lastensa lohdutus ja ilo ja pantti siihen autuuteen, joka heillä kerran on odotettavana Hänen tykönään. ” **Hän myös taitaa ne ijankaikkisesti autuaiksi tehdä, jotka hänen kauttansa Jumalan tykö tulevat, ja elää aina ja rukoilee alati heidän edestänsä.**” Hebr. 7: 25. Jos myös joku heistä olisi niin onneton, että lankeisi syntiin, niin he tietävät, miten he jälleen tulevat ylösnostetuiksi; sillä heillä on Hänessä ” **edestavaa Isän tykönä, Jesus Kristus, joka vanhurskas on,**” 1. Joh. 2: 1.

Jeesuksen uskovaiset tietävät sataman, johon heidän kerran pitää tulla, kun Herra näkee hyväksi ottaa heidät pois nykyisestä pahasta maailmasta. Jos he täällä Jeesuksen armon kautta ovat vaeltaneet uskollisesti Hänen kanssaan eivätkä ole hävenneet tunnustaa Häntä ihmisten edessä, niin he myös tietävät, ettei Hänkään kunniaansa häpeä tunnustaa heitä omikseen taivaallisen Isänsä ja pyhien enkelien edessä. Ei Hän häpeä kutsua heitä veljiksensä. Jos he tässä maailmassa ovat seuranneet Häntä sillä tiellä, jota Hän itse on vaeltanut, häväistyksen, vihan ja pilkan läpi joko salaa tai julkisesti; niin he tietävät myös saavansa kerran Herransa ja Mestarinsa kanssa tulla osallisiksi siitä kunniaasta, johon Hänet kärsimisensä kautta asetettiin, ja jota Hänellä nyt on jaettavana kaikille niille, jotka tahtovat Hänen kauttaan antaa vapahtaa ja aututaaksitehdä itsensä. Jeesus sanoo: ” **Minun Isäni huoneessa on monta asuinsijaa; ... minä menen valmistamaan teille sijaa. ... minä tulen jälleen ja otan teidät tyköni, että kussa minä olen, siellä pitää myös teidän oleman.**” Joh. 14: 2 - 3.

Autuaat — todellakin autuaat — ovat kaikki ne, joitten silmät on saaneet tulla katselemaan Jeesuksen rakkautta ja jotka ovat oppineet tuntemaan Hänen lunastuksensa voimaa. O, kuinka iloisina he taitavatkaan vaeltaa Hänen kanssaan ja Hänen johdollaan tässä maailmassa! Kuinka turvatut ja varjellut

he taitavatkaan olla kaikissa vaaroissa, kun Herra on heidän paimenensa! Mikä taivaallinen ilo mahtaakaan täyttää heidän sydämensä, kun he ajattelevat sitä suurta kunniaa, joka Jeesuksen kuolemalla on ansaittu heille ja joka on pantu tallelle kaikille Hänen rakastajilleen. Joka ei tunne Vapahtajaa, hän ei todellakaan tiedä, mitä on olla autuas. Ah, rientäkää sentähden Hänen tykönsä, te syntiset! Hän elää vielä ja rukoilee teidän edestänne, Hänen uhriverensä on vuodatettu teidänkin syntienne edestä, että te olisitte Jumalan rakkaita lapsia Hänessä. Muistakaa kuitenkin kaikkea sitä pitkämielisyyttä ja rakkautta, jolla Hän on kantanut teitä tähän päivään asti. Kuinka usein te olette tahallisesti vihoittaneet Hänet ja teidän olisi syystä pitänyt odottaa, että Hän vanhurskaassa vihassaan olisi hukuttanut teidät; ja kuitenkin Hän on säästännyt teitä tähän päivään asti nähdäkseen, jos te jo pian voisitte saada kylläksenne synneistä ja jälleen kerran palaisitte Hänen, teidän sielujenne paimenen ja piispan, tykö. Ottakaa niin ikään tämä huomioon, te Jeesuksen ristin viholliset, että Hän, jota te nyt vihaatte, ylenkatsotte ja pilkkaatte Hänen lapsissaan, on rakastanut teitä; hamaan kuolemaan ja ristinkuolemaan asti Hän on rakastanut teitä; teille Hän on saanut aikaan iankaikkisen lunastuksen; Hän on kärsinyt kuoleman, sovittanut ja maksanut myös sen vihan, jota te nyt kannatte Häntä vastaan. Olkaa vakuuttuneet, että Hän tähän silmänräpäykseen asti yhä rakastaa teitä ja sydäimestä toivoo teidän tulevan autuaiksi. Vielä tänäkin päivänä Hän puhuu hyvää teidän puolestanne; Hänen armokätensä ovat ojennetut teitä kohden; Hän tahtoo totisesti siunata teitä, jos te tahdotte heittäytyä Hänen jalkojensa juureen ja rukoilla armoa. Hänellä on teitä kohtaan rauhan ajatukset, mitkä Hän mielellään tahtoo täyttää Hänen kunniallisen armonsa ylistykseksi ja kiitokseksi, ellette vaan itse uppinskaisuudellanne taistele Häntä vastaan.

Mutta te armoitetut ja uskavaiset Jeesuksen lapset! riemuitkaa tänä voiton päivänä. Jeesus ja koko Hänen ansionsa on teidän omanne siitä päivästä, jona teidän sydämenne yhdistyi Hänen sydämensä kanssa. Iloitkaa ja riemuitkaa Jumalassa teidän Vapahtajassanne. Hän on täyttänyt kärsimisensä ja on nyt oman kalliin verensä kanssa mennyt sisälle kaikkeinpyhimpään, jossa Hän on Jumalan näkyvissä teidän edestänne, ja on teidän uskollinen ja armollinen Ylimmäinen Pappinne, joka taitaa rukoilla teidän edestänne, siunata teitä ja kärsiä teidän heikkouttanne ja raadollisuuttanne. Hän on itse ollut ihminen niin kuin tekin ja on vieläkin; Hän tietää mitä tekoa me olemme, Hän tuntee meidän heikon olemuksemme, että me tomua ja multaa olemme; Hän on itse kokenut, kuinka viheliäinen ihminen voi pysyä rohkeana, ja kaikki meidän hätämme käy Hänen sydämelleen.

Iloitkaa kaikki Jeesuksen ystävät! te olette autuaat jo tässä elämässä. Te olette nyt Jumalan lapsia; mutta se ei ole vielä ilmestynyt, miksi te tulette; sillä se ilo on pantu tallelle teitä varten, että te saatte nähdä Hänet niin kuin Hän on.

Pitäytykää kiinteästi Jeesukseen ja älkää koskaan päästäkö Häntä sydämestänne. Unohtakaa ne, mitkä takana ovat ja kurottakaa niitä kohti, jotka edessä ovat. ” **Mutta yksi on se: minä unohdan ne, mitkä takaperin ovat, ja kokotan niiden perään, jotka edessä ovat, ja samoan eteenpannun määrän jälkeen, sen kalliin tavaran jälkeen, joka Jumalan kutsumisen kautta ylhäältä Kristuksessa Jeesuksessa ilmoitetaan.**” Fil. 3: 14.